

Ο σκοπός της πνευματικής ζωής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το ζητούμενο στην πνευματική ζωή είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος. Η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος επιτυγχάνεται με την εκπλήρωση των εντολών του Χριστού μας. «Ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος έστιν ο αγαπών με». Εκείνος ο οποίος κατέχει, φυλάττει μέσα του τις εντολές του Χριστού μας από τη μια, και από την άλλη τις εφαρμόζει έμπρακτα στους πλησίον του, εκείνος είναι που πραγματικά αγαπά τον Χριστό.

Οι εντολές αν και φαίνονται πολλές, συνοψίζονται και επικεντρώνονται σε μια, με δυο όμως σκέλη: «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ' όλης της καρδιάς σου και όλης της ψυχής σου και εξ' όλης της διανοίας σου και εξ' όλης της ισχύος σου και τον πλησίον σου ως εαυτόν». Η αγάπη είναι και εκφραστική και φθεγγομένη, αλλά χρειάζεται και τη σφραγίδα της πρακτικής εκδήλωσης, της θυσίας, κατά τον λόγο του Κυρίου «μείζονα ταύτης αγάπην ούδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη (θυσιάσει) υπέρ των φίλων αυτού». Κι όταν ο άνθρωπος εκτελέσει το έργο της αγάπης σωστά, τότε ακούει το Χριστό μας να του λέει: «ο δε αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του Πατρός μου και εγώ αγαπήσω αυτόν ... και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αυτώ ποιήσομεν». Όταν ο άνθρωπος εφαρμόσει τον νόμο της αγάπης, ελκύει μέσα του την Παναγία Τριάδα η οποία εγκατοικεί στον νου και στην καρδιά του. Τότε ο άνθρωπος πέτυχε πραγματικά τον σκοπό της υπάρξεώς του, γεγονός το οποίο ευχόμαστε στον καθένα.

Επειδή όμως είμαστε άνθρωποι αδύναμοι κι αμαρτωλοί, ταπεινά και ικετευτικά παρακαλούμε τον Θεό: *«Κύριε και Θεέ των Πατέρων μου ημών, ο πέμψας τον μονογενή Σου Υιόν και Θεόν, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, γενόμενον άνθρωπον διά την ημετέραν σωτηρίαν εκ Παρθένου και Θεοτόκου Μαρίας, παθόντα εκ ταφέντα και αναστάντα, ος και αναληφθείς αφήκεν εις ημάς υπόσχεσιν μη καταλείπεις ημάς ορφανούς πώποτε, αναγγέλων την απαγγελίαν Σου του Θεού και Πατρός εις ημάς ους ηγάπησεν έως τέλους, ο διά της αρρήτου της ανεκφράστου Σου αγάπης εξαποστείλας εις ημάς το Πανάγιον Σου Πνεύμα ίνα παραμένη μεθ' ημών εις τους αιώνας, χάρισαι ημίν διά του παναγίου Σου Πνεύματος την Σην ειρήνην και την αγάπην ίνα βοηθούν και στηρίζουν ημάς εις την εκπλήρωσιν των Σων προσταγμάτων και ευτρεπίση τον οίκον της ψυχής ημών εις την είσοδο Σου, και ετοιμάσει αυτήν εις κατοικίαν Σην και αιωνίαν διανομήν πλατύνει δε αυτήν εις την υποδοχήν των αδελφών ημών, των πλησίων, ίνα πάντες εν ώμεν, νυν κι αεί κι εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν».*

Επισκόπου Λήδρας Επιφανίου

Πηγή: isagiastriados.com